

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Кюстендил, 25.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселина Д. Джонева

при участието на секретаря Любка Евг. Николова
като разгледа докладваното от Веселина Д. Джонева Търговско дело № 20231500900006 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава Тридесет и втора – „Производство по търговски спорове“, чл.365 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по исковата молба на И. Л. С. с ЕГН ***** и Б. Б. Я., с ЕГН *****, двете с адреси в гр.София, подадена чрез пълномощника им адв.Хр.Т. от АК-София, против „*****“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.*****.

Предявени са иски с правно основание чл.517 ал.4 от ГПК с искане съдът да постанови решение, с което да прекрати ответното дружество.

Ищците основават претенциите си на следните твърдения: 1/ И. С. и Б. Я. са наследници на Л.И.Я., починал на 07.11.2021г., първата като негова дъщеря, а втората – като преживяла съпруга; наследодателят им е бил мажоритарен собственик в дружеството „*****“ ООД, с ЕИК *****, притежавайки 56 % от капитала на дружеството или 28 дяла по 100 лева от целия капитал, състоящ се от 50 дяла по 100 лева; 2/ ищците са титуляри на вземания срещу „*****“ ООД, доколкото с влязло в сила решение по т.д. №568/2022г. по описа на СГС, „*****“ ООД е било осъдено да заплати, както следва: на И. Л. С. сума в размер на 223 160 лева, представляваща 1/2 от стойността на дружествения дял, който се дължи на наследодателя й Л.И.Я., поради прекратяване на участието му в „*****“ ООД, ведно със законната лихва върху тази сума считано от 28.03.2022г. до окончателното изплащане, както и 17 377 лева разноски и на Б. Б. Я. сума в размер на 223 160 лева, представляваща 1/2 от стойността на дружествения дял, който се дължи на наследодателя й Л.И.Я., поради прекратяване на участието му в „*****“ ООД, ведно със законната лихва върху тази сума считано от 28.03.2022г. до окончателното изплащане, както и 11 450 лева разноски; за присъдените суми в полза на ищците са били издадени изпълнителни листове; 3/ по така издадените в полза на ищците изпълнителни листове са били образувани изп.д.№20227430401348 с взыскател И. С. и изп.д. №20227430401347 с взыскател Б. Я., двете по описа на ЧСИ Ел.Х.ва, с рег.№743 на Камарата на ЧСИ; 4/ по молби на взыскателите по тези дела са били наложени запови от ЧСИ върху

дяловете, притежавани от длъжника от капитала на „*****“ ЕООД, с ЕИК ***** , в което дружество длъжникът им е едноличен собственик на капитала, притежавайки всичките 100 дяла, всеки на стойност 100 лева, като запорите на дружествените дялове са били вписани в АВ, ТР по партидата на същото дружество с вх. №20230103093306 и №20230103090606; 5/ двете изпълнителни дела били обединени, като изп.д.№20227430401348 е било присъединено към изп.д.№20227430401347; 6/ въпреки предприетите действия от страна на ЧСИ по събиране на дълга, плащания за погасяване на същия не са били извършени, поради което за ищците като вискатели е възникнал правен интерес да предявят иск за прекратяване на ответното дружество, за което действие същите са били надлежно овластени от съдебния изпълнител с постановление от 19.01.2023г.

Ищците претендират прекратяване на ответното дружество, присъждане на разноските по делото и изпращане на решението за вписване в ТРРЮЛНЦ, след което да се извърши ликвидация.

На ответника е назначен особен представител в хипотезата на чл.29 ал.2 от ГПК. Същият, в лицето на адв.К.С., е подал отговор на исковата молба, в който изразява становище за допустимост, но неоснователност на предявените искове. Счита, че привидно са налице предпоставките за уважаване на исковете, но цитирайки части от съдебни актове формулира извод, че по делото е необходимо да се връчи препис от исковата молба и на длъжника в изпълнителното производство – „*****-*****“ ООД, който до края на първото заседание може да удовлетвори вземанията на кредиторите и ищци по настоящото. Възражава се, че с петитума на исковата молба се иска присъждане от ответника на неплатените суми, което се окачествява като недопустимо.

В допълнителната искова молба ищците са заявили, че с отговора на практика не се оспорва наличието на предпоставките за уважаване на исковете; приема се верността на твърдението, че длъжникът би могъл да извърши плащане, но се сочи, че до момента това не е сторено, а по отношение на възражението във връзка с петитума на исковата молба се конкретизира, че подобно искане не е отправяно, а е посочена причината, поради която се иска прекратяване на ответното дружество – формулировка, която би могла да бъде прецизирана от съда в диспозитива на съдебния акт.

В подадения в срок отговор на допълнителната искова молба, адв.С. изразява становище, че в допълнителната искова молба ищците са изменили първоначално предявения иск, което счита, че са сторили не по установени процесуален ред. Същевременно, се поддържа, че със същата ищците са заявили, че предоставят на съда по свой почин да прецени кои от исканията да бъдат изложени в мотивите и кои в диспозитива, което се счита за неправилно, с оглед обвързаността на съда от искането, с което е сезиран. Възражава се срещу твърдението, че с отговора не бил оспорен предявения иск, като изрично се заявява, че искът се счита за неоснователен, поради липсата на всички кумулативно изискуеми се предпоставки за уважаването му. Позовавайки се на недопустимо извършеното изменение на петитума на исковата молба, в отговора ответникът прави искане за конституиране като трето лице – помагач на длъжника в изпълнителното производство „*****-*****“ ООД.

В становище с вх.№2133/12.05.2023г. ищците, чрез пълномощника им, са изложили съображения във връзка с подадения отговор на допълнителната искова молба, като са възразили да са изменяли петитума на исковете си, както и са възразили да са налице предпоставки за допускане участието на длъжника като трето лице, поради липса на правен интерес от привличането.

В хода на устните състезания особеният представител на ответника изтъква още един довод за неоснователност на исковите претенции, а именно обстоятелството, че наследодателят на ищците, макар да е бил съдружник и управител на „*****-*****“ ООД, същият е имал качеството само на управител в ответното „*****“

ЕООД, от което ищите не могли да черпят права спрямо това дружество.

В определение №67/06.06.2023г. съдът е приел, че исквата молба е редовна и допустима, обосновавайки извод за яснота относно естеството на претенциите, с които е сезиран. Със същия съдебен акт е оставено без уважение искането на ответника за привличане на трето лице, а именно – длъжника в изпълнителното производство.

ОС-Кюстендил, след като се запозна с доказателствата по делото и прецени същите поотделно и в тяхната съвкупност, при условията на чл.235 ал.2 от ГПК, намери за установено следното от фактическа страна:

От приетите по делото доказателства се установява, че ищите И. Л. С. с ЕГН ***** и Б. Б. Я., с ЕГН ***** са кредитори на вземания срещу „*****_*****“ ООД, с ЕИК *****, за които са се снабдили с изпълнителни листове от 16.12.2022г., издадени им въз основа на влязлото в сила съдебно решение по т.д.№568/2022г. по описа на СГС. С решението по посоченото дело, „*****_*****“ ООД е било осъдено да заплати, както следва: на И. Л. С. сума в размер на 223 160 лева, представляваща 1/2 от стойността на дружествения дял, който се дължи на наследодателя й Л.И.Я., поради прекратяване на участието му в „*****_*****“ ООД, ведно със законната лихва върху тази сума считано от 28.03.2022г. до окончателното изплащане, както и 17 377 лева разноски и на Б. Б. Я. сума в размер на 223 160 лева, представляваща 1/2 от стойността на дружествения дял, който се дължи на наследодателя й Л.И.Я., поради прекратяване на участието му в „*****_*****“ ООД, ведно със законната лихва върху тази сума считано от 28.03.2022г. до окончателното изплащане, както и 11 450 лева разноски.

Не е спорно, установява се и от представените от ЧСИ Е.Х.ва документи, че въз основа на издадените в полза на ищите изпълнителни листове са били образувани изп.д. №20227430401348 с взыскател И. С. и изп.д.№20227430401347 с взыскател Б. Я., двете по описа на ЧСИ Ел.Х.ва, с рег.№743 на Камарата на ЧСИ. Длъжник по двете дела е „*****_*****“ ООД.

С разпореждане на ЧСИ от 21.12.2022г. вземането по изп.д.№20227430401348 е било присъединено за събиране към вземането по изп.д.№20227430401347.

По молби на взыскателите по тези дела, с постановления на ЧСИ от 22.12.2022г. са били наложени запори от ЧСИ върху дяловете, притежавани от длъжника от капитала на дружеството „*****_*****“ ЕООД, с ЕИК *****, в което дружество длъжникът „*****_*****“ ООД е едноличен собственик на капитала, притежавайки всичките 100 дяла, всеки на стойност 100 лева.

ЧСИ е изпратил заповрни съобщения до АВп. И заповрите на дружествените дялове са били вписани в АВ, ТР по партидата на „*****_*****“ ЕООД с вх.№20230103093306 (за вземането на Б. Я.) и №20230103090606 (за вземането на И. С.).

От постановление изх.№715/19.01.2023г. по изп.д.№20227430401347 и постановление изх.№717/19.01.2023г. по изп.д.№20227430401348, двете по описа на ЧСИ Ел.Х.ва, е видно също така, че взыскателите – съответно Б. Я. и И. С., са овластени от съдебния изпълнител по реда на чл.517 от ГПК да предявят, всяка от тях, иск за прекратяване на ответното дружество, поради неизпълнение на задълженията на едноличния собственик на капитала му спрямо ищите.

В хода на производството са представяни и приемани няколко издадени от съдебния изпълнител удостоверения относно липсата на извършени плащания от длъжника „*****_*****“ ООД към взыскателите, като последните приети в съдебното заседание, проведено на 29.06.2023г., удостоверения са с дата на издаване 21.06.2023г. и от същите е видно, че към датата на издаването им по изпълнителните дела не са постъпвали суми за погасяване на задълженията.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни

изводи:

Абсолютни положителни процесуални предпоставки за надлежното упражняване на правото на иск по чл.517 ал.4 от ГПК са наличието на висящо изпълнително производство, в което ищецът се явява вискател, а ответникът – трето задължено лице, осуетило изпълнението върху стойността на припадащата се на длъжника в изпълнителното производство стойност от дружествения му дял, както и наличието на изрично овластяване на вискателя за предявяване на иска, сторено от съдебния изпълнител. В конкретния случай е несъмнено осъществяването на всички от така посочените предпоставки.

Искът по чл.517 ал.4 от ГПК е конститутивен иск, с който кредиторът на едноличния собственик на капитала в ЕООД – в настоящия казус - упражнява потестативното си право да прекрати търговското дружество, за да удовлетвори вземането си от ликвидационния дял на длъжника.

Когато са установени предвидените в чл.517 ал.4 от ГПК предпоставки, съдът може да отхвърли иска само ако отпаднат предпоставките за овластяване на кредитора за предявяване на иска (актът, с който вземането е допуснато до принудително изпълнение, бъде отменен или настъпят други основания за прекратяване на изпълнителното производство) или ако в хода на производството се установи, че вземането е изцяло погасено в пълен размер.

От доказателствата по делото се установи, че ищите са носители на неудовлетворено вземане спрямо субект – „*****_*****“ ООД, притежаващ качество едноличен собственик на капитала на дружество с ограничена отговорност - „*****“ ЕООД, като принудителното изпълнение е насочено върху всичките дялове на длъжника в ответното дружество, върху които са наложени заповори, чрез изпращане на заповорни съобщения до Агенцията по вписвания - ТР и заповорите са вписани.

Ответникът не твърди и не доказва да е осъществено погасяване на задължението към ищеца, като същевременно са налице данни, че към датата на приключване на устните състезания по делото, в изпълнителното производство не са постъпвали суми за погасяване на дълга към който и да било от вискателите.

Изложеното очертава основателността на предявените искове, които следва да се уважат. Във връзка с възражението на особения представител на ответника, което е в посока, че исковете са неоснователни, тъй като наследодателят на ищите е имал единствено качеството на управител в ответното дружество, но не и на едноличен собственик на капитала на същото, следва само да се отбележи, че от значение за дължимата преценка не е въпросът дали наследодателят на ищите е бил собственик на капитала на ответното дружество, а дали длъжникът на ищите в изпълнителното производство е бил собственик на капитала на дружеството-ответник, което, както се изложи по-горе, представлява установен по делото факт.

След влизане в сила на решението препис от същото следва да се изпрати на Агенция по вписванията за служебно вписване на прекратяването на ответника в Търговския регистър, след което следва да се извърши ликвидация от назначен от длъжностното лице по регистрацията към АВ ликвидатор.

На основание чл.78 ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищеца заплащане на сторените в производството по делото разноси, а именно – 160.00 лева за заплатени държавни такси, по 80.00 лева за всяка ищца; 1 000 лева – за възнаграждение на особен представител на длъжника, внесени и от двете ищци и по 2 000 лева – заплатено адвокатско възнаграждение от всяка ищца. Или – ответникът дължи на всяка от ищите сума в размер на 2 580.00 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА, на основание чл.517 ал.4 от ГПК, „*****“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.*****.

ОСЪЖДА „*****“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.***** да заплати на И. Л. С. с ЕГН *****, адрес – *****, сумата от **2 580.00 лева** (две хиляди петстотин и осемдесет лева), представляваща сторени по делото разноски.

ОСЪЖДА „*****“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.***** да заплати на Б. Б. Я., с ЕГН *****, с адрес в *****, сумата от **2 580.00 лева** (две хиляди петстотин и осемдесет лева), представляваща сторени по делото разноски.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се изпрати в Търговския регистър при Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието, с цел служебно вписване на прекратяването на „*****“ ЕООД, с ЕИК *****.

След влизане в сила на решението да се извърши ликвидация на дружеството.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Апелативен съд-София в 2-седмичен срок, считано от датата на връчване на препис на страните.

Съдия при Окръжен съд – Кюстендил: _____